

ROZMAITOSCI.

I.

Statystyczny obraz Państw Europejskich podług Malta Bruna.

Hiszpania

Hiszpania liczy 10,372,000 mieszkańców na powierzchni mającej 24,661 mil kwadratowych, w osadach zaś na 569,064 milach kwadratowych blisko 18 milionów mieszkańców, dochodów 155 milionów franków. Prowincya Chili i la Plata mające 2 miliony mieszkańców, są całkiem w rękach powstańców; Caracas i Nowa Granada tylko w połowie. Po odpadnięciu tych 4 prowincyy ma jeszcze Hiszpania 13,500,000 dusz w osadach. Dochody z osad spotrzebowane bywają w Ameryce, tak dalece, że Hiszpania musiała teraz dopłacać na utrzymanie zarządu.

Francya

Francya liczy w Europie 28,016 mil kwadratowych kraju, mieszkańców: 29,217,468 (w r. 1818). W Indyach Zachodnich, na powierzchni mającej 1341 m. k. 658,000 mieszkańców, (pomiędzy którymi jest 40,000 tysięcy tak zwanych zbuntowanych Negrów i Mulatów).

W Ameryce północney, na 16 m. k. 2,000 mieszkańców w Ameryce południowej na 1665 m. k. 33 500 miesz.; w Afryce na 389 m. k. 92,000 miesz., w Indyach Wschod-

nich na 80 m. k. 50,000 miesz.; razem na 31,537 m. k. 30,052,965 miesz. Dochody wynoszą: 1,118,552,402 franków. Wydatki (w r. 1819): 889,210,000 franków. Z summy tych, przeznaczonych jest tylko 232 milionów fran. na opłacenie procentu od długów Stanu. Wojsko nie jest jeszcze urządzone, siła morską słabą.

Niderlandy

Nowa Monarchia Niderlandzka ma w Europie, Azji, Afryce i Ameryce: 7,194,5000 dasz; rozległość terytorii nie licząc w to Botawii i Gujnsi wynosi 11,027 m. k. Dochody 146,391,534 fran: Wydatki; 155,869,000 fran: niedostaje zatem: 747,466 fran: procenta długów krajowych wynoszą rocznie do 50 milionów fr.

Rossya

Rossya zajmuje $\frac{1}{27}$ na powierzchni kuli ziemskiej; w Europie ma: 190,000 w Azji: 755,000, w Ameryce: 20,000 rachując do tego Królestwo Polskie 6,150, liczy więc razem: 971 150 m. k. Ludności: 47 milionów, dochodów publicznych: 210 milionów rubli (bez Polski); długów krajowych: 214 milionów rubli państwowych, 3 mil. rub. srebr.; 18 mil. złot. nie licząc w to długa Hollenderskiego: 99 600,000 złot.; wojska regularnego w r. 1815) 621,000; milicyi 612,000, razem: 1233,000 l. woj-

ska stoją po większej części w środku kraju i na granicach wschodnich Państwa, flota składa się z 50 okrętów wojennych, miał 4448, matryków 33,000.

T u r c y a.

Państwo Otomańskie zajmuje w Europie, Azji i Egipcie 115,000 m. k., na których żyje 24,500,000 mieszkańców, opłacających tylko 80 milionów fran. koroniz pięć razy zaś więcej Baszom. Turcyja ma płatnego wojska: 200,000, nie licząc w to 30 do 40,000 Janczarów.

II.

Powóz wodno-ładowy.

Dnia 9 i 10 Września officer Francuzki korpusu Inżynierów doświadczał z najszybszym skutkiem wynalezionego przez siebie statku, którego użyć można tak na lądzie jak i na wodzie. Jest to lekkie czółno na trzech kołach, których dwa przyprawione są z przodu a jedno z tyłu. Wynalazca przejeżdżał się najpierw po brzegach Sekwany, potem przebył rzekę tę w różnych kierunkach, płynął kilka razy pod łuk mostu Królewskiego zwanym i wylądował w bardzo przykro spadzistem miejscu. Doświadczając drugi raz tego wynalazku, wziął jedną osobę po za siebie, gdzie jest ster, tylne koło służy na wodzie w miejscu stępu, podczas gdy przednie koła w takim samym zostają, ruchu jak na lądzie.

III.

O księgach ludzi starożytnych, i początku papieru,

Słowo księga (liber) zowie się po Grecku *biblos*, od którego przez wyższość pochodzi nazwisko Pisma Świętego (biblija); również jak biblioteka, zbiór rozmaitych książek oznacza.

Z początku używano różnych rzeczy, z których robiono księgi, jako to, płyt ołowianych i miedzianych, oraz z drzewa, cegieł i kamieni. Wszystko to było używane, końcem zostawienia przedmiotów i pomników dla potomności. Josephus flavius powiada o dwóch słupach, jednym z kamienia, a drugim z cegieł, na których synowie Setha ryli swoje wynalazki i odkrycia astronomiczne. Porphiriusz wspomina o niskich słupach na wyspie Kreta, na których wypisane były obrzędy i ofiary Korybantów.

Dzieła Hezyioda pisane były z początku na ołowiu, i chowano je w Świątyni Muz, w krainie Greckiej Boocyi. Przykazania Boskie wryte były na kamieniu, a prawa Solona na deskach drewnianych. Wielorako także używali starożytni tablic bukszpanowych i z kości słoniowej. Drewniane tablice napuszczano częstokroć woskiem, ażeby tém łatwiej pismo iakowe zmasać można było. Na takowych tablicach pisano i poprawiano rylcem.

Deski drewnianych zajęły miejsce liście drzewa palmowego, później zaś najsilniejsza kora lipowa, iesionowa, klonowa i wiązowa. Stąd pochodzi także nazwisko *Libra*, które oznacza wewnętrzne kory iakiego drzewa; gdy zaś tę korę w trąbki zwijano dla łatwiejszego ich przenoszenia, ka-

awano je *Volumina*, które to nazwisko jeszcze i dotąd pozostało.

Papier (papyrus) był to pewny gatunek trzciny rosnący nad brzegami Nilu. Pień tej rośliny składa się z wielu pospajanych pomiędzy sobą listków, które się igitają jedno od drugich oddzielają; poczem resztkami się na stole pokropionym wodą, stosownie do wzeru, iaki listkom tym nadąć chcą. W takim położeniu powlekano je albo wieciakim bardzo subtelnym klejem, albo też polewano je gorącą wodą Nilową; poczem drugi raz na nie liście kładziono, i to wszystko wystawiano na słońce do wysuszenia.

Tym sposobem robiono Egipski papier, od którego nasz aczkolwiek bardzo różniący się nazwisko swoje powziął.

Kiedy Królowie Egipscy liczną bibliotekę uzbierali, chcieli także i Królowie Pergamu wynalazki ich naśladować; zakaz jednakże wydany, niewyprowadzenia papieru z Egiptu, stał się powodem Królom Pergamu do wynalezienia Pergaminu, czyli skórzanego papieru, robionego ze skór zwierzęcych. Stąd poszło nazwisko *Vellina*, od tego słowa *Vitellum* (cielo). Z tych wielkownych czyli ciętych skórek robiono dwiaki bryty czyli karty, iedne były to trąbki złożone z wielu brytów u końców wespół sklebianych albo zeszywanych; na tych pisano tylko po iedney stronie, i potrzebna je było rozwijać, chcąc na nich czytać; drugie zaś były to książki złożone z wielu wespół związanych brytów, popisane po obudwóch stronach, które się używały podobnie, iak nasze. Żydzi używają jeszcze dotychczas trąbek w swoich synagogach, a biblia, która w tymże uroczyscie czytana bywa, zachowuje dotąd ten kształt starożytny.

Także i na płótnie pisali starzy. Pliniusz mówi, że jeszcze za jego czasów Partowie na sukniach swoich pisali. Wyrażano nawet podówczas tony głosowe przez nieiaki klej kolorowy, który za pomocą cienkich piór ptaszycych robiono.

Całe ówczesne Alexandryi i jej okolice bogactwo księgezbiorów, składało się zwyż wyrażonych gatunków papieru Egipskiego. Upadek tego skarbu przywiódł za sobą upadek miasta. W tym wieku zaniechano więc używać papieru egipskiego, ponieważ zamiast onego niekiedy bawełnę na miazgę warzono, a potem w formach suszono; tak urządzona stawała się użytecznym papierem do pisanja.

Ponieważ Europejczycy (nie mieli materiału bawełnianego, a posyłanie pieniędzy do Azji, było dla nich nader uciążliwem, tedy usiłowali ze swojego lnu i z konopi wyrabiać papier podobny pierwszemu (Teraz daleko większe summy za ten materiał uważać chcą za mało znaczące, chociaż do użytku wielostronnie wcale nie potrzebnego).

Z początku zdawały się dłuższe i mocniejsze włókna tych roślin nie bardzo przydatne i przekonano się, że użyte w płótnie stają się zdalniejszemi, zwłaszcza, że do podobnego użytku bardzo dobrze urłuc się dają.

III.

Szczodroblivość Kościuszki.

Rzecz Prawdziwa.

(z P. czolki Krakowskiej)

Kościuszko, chciał raz posłać kilka butelek wina dobrego iednemu pastorowi niedaleko Soloturny mieszkającemu; że zaś nie-

był pawnym, czy tego służący dowiesz wi-
no w całości, syn Zeltnera podiał się sam to
wypełnić; a Kosciuszko pozwolił mu swego
wierzchowca, na którym lubił często wyeź-
dzać. Powróciwszy młody Zeltner, oświadczył
wraz właścicielowi: że odtąd więcej na ie-
go koniu jeździć nie będzie, jeżeli mu przy-
tem za każdą razą kieski swojej niepoz-
woli. — Zapytany o przyczynę tego
postanowienia, odpowiedział: — „ Skoro
iaki ubogi przechodzą, zdejmie kape-
lusz i żąda wsparcia, koń zatrzymawszy się
samowolnie, póty z miejsca ruszyć się nie-
chce, póki co nie dać biednemu, — że nako-
niec musiałem przed nim udawać, udzielanie
i almużny: choć przy sobie, nic nie miałem,
aby go zaspokoić. „

V.

Nowe narzędzie rolnicze.

Znane, a tak szkodliwe wzrostowi rol-
nictwa koszta w nżyciu sił do uprawy cięż-
kiej roli pługami zwyczajnymi, potrzebuja-
cemi powszechnie ach ludzi i sześcioro za-
przężnego bydła, spowodowały posiadacza
dóbr Rsbarowice (w cyrkułe Złoczowski) ku
zmniejszeniu tak znacznego sił nakładu
czynić długie doświadczenia. Udało się sy-
nowi jego, Ferdynandowi Kriegshberowi,
rozwiązać to pytanie przez wynalezienie
pługa odpowiadającego zupełnie zamiarowi,
który z zadowoleniem najsławiejszych
dóbr posiadaczy i gospodarzy został uży-
tym. Takowy pług potrzebuje tylko iedne-
go człowieka i parę sprzętiau, a uprawia
w równym czasie daleko więcej roli, iak
pług podolski z zszęciorgiem zaprzężnego

bydła; — iest to narzędzie bardzo poie-
dyncze, które każdy kowal zrobić może,
i kosztuje najwięcej 7 zł: ryńskich w imon-
konw.

Gdy wynalazek ten według zdania wszy-
stkich znawców uznany iest za powszechnie
użyteczny i stanowczą gospodarstwa
rolniczemu przynoszący korzyść, podpisany
sądzi bydz powinnością swoją uwiadomić o
tém wszystkich gospodarzy, oraz oświad-
czyć, że nayprzyjemniejszą będzie dla nie-
go przysługą, gdy to rolnicze narzędzie
w dobrach swoich Kabarowcach każdemu
gospodarzowi pokaże, lub pozwoli brać
z niego modele albo rysunki.

Antoni Kawaler de Kriegshaber.

S p r o s t o w a n i e.

W ostatnim Nrze Rozmaitości w odpo-
wiedzi JW. Węgrzeckiego Sędziego Appela
na pisma W. Szanieckiego, wcisnęły się na-
stępujące pomyłki drukarskie.

Strona 118

4 wiersz: hadlowego -popraw- handlowego		
516 — utrzymują	—	utrzymują
20 — władzy	—	u władzy

Strona 119 k. 1.

20, 21 — leguitiesmus	—	legulejismus
35 — Towarzystwo	—	Towarzystwa

k. 2.

7 — 1778	—	1768
28 — oparty	—	opartey

Strona 120 k. 1.

36 — archivum	—	aktu
---------------	---	------

k. 2.

10 — Autorow	—	autora
15 — dowodem	—	zawodem